

G U V E R N U L R O M Â N I E I
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării

Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală

și pentru implementarea altor acte normative

Având în vedere faptul că intrarea în vigoare a pachetului legislativ în materie penală, procesual penală și execuțional penală, pachet compus din șapte legi organice și numeroase adaptări legislative aduse unui număr de peste 250 de legi speciale, impune necesitatea aplicării coerente a tuturor acestor acte normative, ceea ce presupune existența unui cadru normativ adaptat și corelat,

Ținând seama de faptul că este imperios necesar ca măsurile legislative cuprinse în noul Cod penal și noul Cod de procedură penală să permită punerea lor în practică eficientă, prin crearea unui regim procedural unitar atât pentru dosarele aflate pe rolul organelor judiciare cât și pentru cele constituite începând cu 1 februarie 2014,

Luând în considerare că intrarea în vigoare a noilor coduri trebuie să asigure o mai bună previzibilitate a normei în această materie, fără a genera disfuncționalități la nivelul instanțelor,

Ținând cont de faptul că toate aceste aspecte sus-menționate vizează interesul public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, iar neadoptarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative și ar duce la aplicarea neunitară a legii în dosarele aflate în curs de judecată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I - Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.24.** - Completele de 5 judecători judecăapelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiției, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecășii în primă instanță de Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiției, soluționează cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege.”

2. La articolul 31 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, lit.e), cu următorul cuprins:

„e) pentru contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecășii în primă instanță de curțile de apel și Curtea Militară de Apel, completul de judecată este format din 3 judecători.”

3. După articolul 31 se introduce un articol nou, art. 31¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 31¹** - Procedura de judecată în cameră preliminară se desfășoară de un judecător din completul prevăzut la art.31 alin.(1) lit.a).”

4. După alineatul (1¹) al articolului 54, se introduce un nou alineat, alin.(1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în cursul judecății în materie penală în primă instanță de judecătorii și tribunale se soluționează în complet format dintr-un judecător.”

ART. II - Alineatul (1) al articolului 12 din Legea nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.089 din 23 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, indiferent de calitatea persoanei:

a) următoarele infracțiuni, dacă săvârșirea lor a intrat în scopul unui grup infracțional organizat, în sensul prevăzut la art. 367 alin. (6) din Codul penal:

i. infracțiunile prevăzute la art. 188, art. 189, art. 205, art. 207, art. 209, art. 212-215, art. 217, art. 249 - 252, art. 263 - 264, art. 310, art. 311, art. 313 dacă valorile falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 314, art. 315, art. 316 dacă valorile străine falsificate sunt dintre cele prevăzute la art. 310 și art. 311, art. 325, art. 342 - 347, art. 351, art. 359, art. 360 – 366 din Codul penal;

ii. infracțiunile prevăzute la art. 228, art. 229, art. 232 cu referire la art. 228 - 229, art. 233 - 237, art. 239-242, art. 244, art. 245 - 248, art. 295, art. 308 - 309 cu referire la art. 295 din Codul penal, art. 307, art. 309 cu referire la art. 307 din Codul penal, dacă în cauză, indiferent de numărul infracțiunilor concurente, s-a produs o paguba materială mai mare decât echivalentul în lei a sumei de 500.000 euro;

iii. infracțiunea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare;

iv. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

v. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, dacă în cauză, indiferent de numărul infracțiunilor concurente, s-a produs o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a sumei de 500.000 euro;

vi. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare,

vii. infracțiunea prevăzută de art. 155 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

b) următoarele infracțiuni, indiferent dacă acestea au fost săvârșite sau nu în condițiile grupului infracțional organizat prevăzut de art. 367 alin. (6) din Codul penal:

i. infracțiunile prevăzute la art. 210 - 211, art. 217 cu referire la art. 210 - 211, art. 303, art. 309 cu referire la art. 303, art. 325, art. 328 dacă fapta privește infracțiunea prevăzută de art. 325, art. 360 - 366, art. 374, art. 394 - 412 din Codul penal;

ii. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, cu modificările și completările ulterioare;

iii. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

iv. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare;

v. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare;

vi. infracțiunile prevăzute de Ordonanța de urgentă a Guvernului nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 186/2007, cu modificările ulterioare;

vii. infracțiunile prevăzute de Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, cu modificările ulterioare;

c) infracțiunea prevăzută la art. 367 din Codul penal, dacă în scopul grupului infracțional intră vreuna dintre infracțiunile prevăzute la lit. a) sau b);

d) infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor masuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, dacă banii, bunurile și valorile care au făcut obiectul spălării banilor provin din săvârșirea infracțiunilor date în competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;

e) infracțiunile care au legătură, potrivit art. 43 din Codul de procedură penală, cu cele prevăzute la lit. a) - d).”

Art. III - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera b) a alineatului (3) al articolului 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 188 - 191, art. 257, art. 276, art. 277, art. 279, art. 280 - 283 și art. 289 - 294 din Codul penal;”

2. După alineatul (5) al articolului 56 se introduce un alineat nou, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) Este competent să efectueze ori, după caz, să conducă și să supravegheze urmărirea penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.”

3. Alineatele (1) și (2) ale articolului 206 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Împotriva încheierilor prin care instanța dispune, în primă instanță, asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la instanța care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, instanței ierarhic superioare, în termen de 48 de ore de la înregistrare.

(2) Încheierile prin care Înalta Curte de Casație și Justiție dispune în primă instanță asupra măsurilor preventive pot fi contestate la completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție.”

4. Alineatul (1) al articolului 309 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin.(1).”

5. După articolul 425 se introduce un nou capitol, Capitolul III¹-Contestația, cuprinzând art. 425¹, cu următorul cuprins:

„Capitolul III¹- Contestația

Art. 425¹ – Declarația și soluționarea contestației

(1) Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.

(2) Pot face contestație procurorul și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, precum și persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate prin aceasta, în termen de trei zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane, dispozițiile art. 411 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art. 415 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) La soluționarea contestației, dispozițiile art. 416 și art. 418 se aplică în mod corespunzător; în cadrul acestor limite, la soluționarea contestației împotriva încheierii privind o măsură preventivă, se poate dispune o măsură mai puțin gravă decât cea solicitată sau decât cea dispusă prin încheierea contestată, ori se pot modifica obligațiile din conținutul măsurii contestate.

(5) Contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate, sau, după caz, de către instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.

(6) La soluționarea contestației se citează persoana care a făcut contestația, precum și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, dispozițiile art. 90 și art. 91 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunță una dintre următoarele soluții:

(1.) Respingerea contestația, cu menținerea hotărârii atacate:

- a) când contestația este tardivă sau inadmisibilă;
- b) când contestația este nefondată;

(2.) Admiterea contestației și:

- a) desființarea hotărârii atacate și soluționarea cauzei.

b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.”

6. Articolului 474¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 474¹. Încetarea sau modificarea efectelor deciziei - Efectele deciziei încetează în cazul abrogării, constatării neconstituționalității ori modificării dispoziției legale care a generat problema de drept dezlegată, cu excepția cazului în care aceasta subzistă în noua reglementare.”

7. Articolului 477¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 477¹. Încetarea sau modificarea efectelor deciziei - Efectele deciziei încetează în cazul abrogării, constatării neconstituționalității ori modificării dispoziției legale care a generat problema de drept dezlegată, cu excepția cazului în care aceasta subzistă în noua reglementare.”

Art. IV - Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 512 din 14 august 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 120, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Până la intrarea în vigoare a actelor normative subsecvente, emise în executarea prezentei legi și a Legii nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, se vor aplica prevederile actelor normative existente, în măsura în care nu contravin acestora.”

2. Alineatul (3) al articolului 121 se modifică și se completează după cum urmează:

„(3) Funcțiile din cadrul Direcției Naționale de Probațiune se salarizează prin asimilare cu funcțiile și salariile de bază prevăzute în anexele Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, aplicabile categoriei de personal din care fac parte persoanele care ocupă funcțiile respective, în conformitate cu legile anuale de salarizare a personalului bugetar plătit din fonduri publice.”

Art. V – După alineatul (1) al articolului 188 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013, se introduce un alineat nou, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Până la intrarea în vigoare a actelor normative subsecvente, emise în executarea prezentei legi, se vor aplica prevederile actelor normative existente, în măsura în care nu contravin acesteia, tuturor unităților penitenciare, centrelor educative, centrelor de detenție, centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și centrelor de arestare preventivă.”

Art.VI. – (1) Legea nr.286/2009 privind Cod penal publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

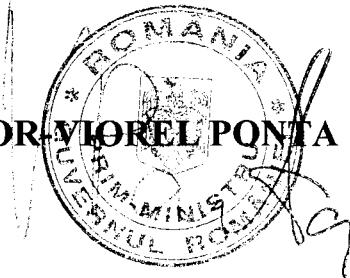
(2) Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VII. – Actele normative prevăzute la articolele I, II, IV și V se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă

numerotare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției

Robert Marius Cazanciu

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice

Mariana Câmpeanu

București, 5 februarie 2014
Nr. 3

